

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Sp/62/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1013201107
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šramko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1013201107.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v konaní pred sudcom JUDr. Ľubomírom Šramkom v právnej veci navrhovateľov: 1/ O. M. L., 2/ O. N. L., obaja bytom Z. XX, K., proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, kancelária Bratislava so sídlom Námestie slobody 12, Bratislava, o opravnom prostriedku navrhovateľov zo dňa 29.5.2013 proti rozhodnutiam odporcu Sp. zn. 4473/2013, ČRZ 19642/2013 zo dňa 9.5.2013 a Sp. zn. 4474/2013, ČRZ 19644/2013 zo dňa 9.5.2013 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie odporcu Sp. zn. 4474/2013, ČRZ: 19644/2013 zo dňa 9.5.2013 **p o t v r d z u j e**.

Krajský súd v Bratislave konanie vo veci návrhu navrhovateľov v 1/ a 2/ rade zo dňa 29.5.2013 voči rozhodnutiu odporcu Sp. zn. 4473/2013, ČRZ: 19642/2013 zo dňa 9.5.2013 **z a s t a v u j e**.

Krajský súd v Bratislave konanie vo veci návrhu navrhovateľa v 2/ rade pána N. L. smerujúceho voči rozhodnutiu odporcu Sp. zn. 4474/2013, ČRZ: 19644/2013 zo dňa 9.5.2013 **z a s t a v u j e**.

Navrhovateľom v 1/ a 2/ rade **n e p r i z n á v a** právo na náhradu trov tohto konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozhodnutím Sp. zn. 4473/2013, ČRZ: 19642/2013 zo dňa 9.5.2013 odporca v zmysle § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov platnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia (ďalej len „zákon o poskytovaní právnej pomoci“) rozhodol, že navrhovateľovi v 2/ rade nepriznáva nárok na poskytovanie právnej pomoci z dôvodu nespĺnenia podmienky stavu materiálnej núdze od februára 2013.

Napadnutým rozhodnutím Sp. zn. 4474/2013, ČRZ: 19644/2013 zo dňa 9.5.2013 odporca v zmysle § 10 ods. 5 o poskytovaní právnej pomoci rozhodol, že navrhovateľke v 1/ rade nepriznáva nárok na poskytovanie právnej pomoci v právnej veci označenej navrhovateľkou v 1/ rade ako „popreté právo syna na vzdelávanie v ŠPZ (v špeciálnej základnej škole)“, a to z dôvodu nespĺnenia podmienky stavu materiálnej núdze od februára 2013. Odporca uviedol, že s účinnosťou odo dňa 1. 2. 2013 syn navrhovateľky v 1/ rade Q. L. ukončil školskú dochádzku, a preto došlo k zmene počtu spoločne posudzovaných osôb (tento sa za spoločne posudzovanú osobu považoval len do 31.1.2013).

Proti obom rozhodnutiam podali navrhovatelia v zákonom ustanovenej lehote opravný prostriedok - návrh zo dňa 29.5.2013, ktorým sa domáhali ich zrušenia v celom rozsahu. Namietali, že postupom odporcu bolo popreté právo syna na vzdelanie a žiadali, aby (súd) požiadal odporcu nech nepopiera

základné ľudské práva. Podľa ich názoru je „úplne nehorázne napísať (v napadnutom rozhodnutí) že ťažko zdravotne postihnutý syn o ktorého je nutná 24-hodinová starostlivosť a nemá žiaden príjem sa nepočíta do rodiny a podľa odporcu je už sebestačný a vyčlenený z rodiny“.

Podľa ust. § 104 ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Pretože súd v konaní sp. zn. 5Sp/57/2013 rozsudkom č.k. 5Sp/57/2013 - 23 zo dňa 9.12.2014 dňom 7.1.2015 právoplatne rozhodol o preskúmaní rozhodnutia odporcu č. 4473/2013, ČRZ: 19642/2013 zo dňa 9.5.2015 a teda v prípade tohto napadnutého rozhodnutia je daná existencia negatívnej procesnej podmienky - prekážky právoplatne rozhodnutej veci, súd konanie o preskúmanie tohto rozhodnutia v zmysle § 104 ods. 1 O.s.p. v spojení § 159 ods. 3 O.s.p. zastavil.

V ďalšom texte ak súd používa označenie napadnutého rozhodnutia, je ním rozhodnutie odporcu Sp. zn. 4474/2013, ČRZ: 19644/2013 zo dňa 9.5.2013.

Podľa ust. § 250h ods. 2 O.s.p. až do rozhodnutia súdu môže žalobca vziať žalobu späť; ak žalovanému medzitým vznikli trovy konania, rozhodne súd o ich náhrade.

Podľa ust. § 250d ods.3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods.2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Na pojednávaní vzal navrhovateľ v 2/ rade po poučení súdu o obsahu ustanovenia § 250m ods. 3 O.s.p. vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu svoj návrh späť a tak súd konanie vo veci návrhu navrhovateľa v 2/ rade smerujúceho voči napadnutému rozhodnutiu odporcu podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil.

Predmetom aktuálne prebiehajúceho konania je tak preskúmanie napadnutého rozhodnutia na základe opravného prostriedku navrhovateľky v 1/ rade.

Odporca navrhol vo svojom vyjadrení k návrhu zo dňa 26.6.2013 napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu potvrdiť, a to s poukazom na skutočnosti už v ňom obsiahnuté. Zotrvával na dôvodoch napadnutého rozhodnutia a zároveň uviedol, že rozhodnutie Obvodného úradu Bratislava zo dňa 11.4.2013, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie riaditeľky špeciálnej základnej školy o skončení školskej dochádzky Q. L. ku dňu 1.2.2013 je konečné a podľa § 59 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní sa proti nemu ďalej nemožno odvolať. Odporca konštatoval, že syna navrhovateľa v I/ rade nevytlúčil z okruhu spoločne posudzovaných osôb preto, že by bol zárobkovo činný, ale z dôvodu ukončenia školskej dochádzky.

Zároveň navrhovateľka v 1/ rade na pojednávaní poznamenala, že odporca mal počkať až na právoplatné rozhodnutie tunajšieho súdu o odvolaní podanom voči rozhodnutiu v konaní 20C/5/2013.

Krajský súd v Bratislave (ďalej len súd) prejednal a rozhodol vec ako miestne a vecne príslušný súd (§ 246a ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. O.s.p.) za prítomnosti účastníkov konania a za použitia ust. § 250q ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporcu je potrebné potvrdiť ako vecne správne.

Súd v prejednávanej veci dokazovanie nedoplnil, oboznámil sa však s obsahom pripojeného administratívneho spisu z ktorého zistil, že navrhovateľka v 1/ rade požiadala dňa 3.5.2013 odporcu o priznanie nároku na poskytovanie právnej pomoci v právnej veci označenej ako „popreté právo syna na vzdelávanie v špeciálnej základnej škole“ (konanie 20C/5/2013) s tým, že ako spoločne posudzované osoby označila svojho manžela N. L. a nezaopatrené dieťa Q. L., nar. 10.10.1994. Odporca za účelom posúdenia materiálnej núdze zisťoval príjem navrhovateľky v 1/ rade a spoločne posudzovaných osôb za posledných šesť kalendárnych mesiacov pred podaním žiadosti, t.j. za rozhodné obdobie november 2012 až máj 2013, pričom podľa vyhodnotenia odporcu príjem navrhovateľky v 1/ rade (invalidný dôchodok) a spoločne posudzovaných osôb (príspevok na opatrovanie vyplácaný navrhovateľovi v 2/

rade) v období november 2012 - január 2013 nepresiahol hranicu stavu materiálnej núdze pre dve plnoleté fyzické osoby a jedno nezaopatrené dieťa a v období február - máj 2013 túto hranicu pre dve plnoleté fyzické osoby presiahol. Odporca od februára 2013 nezohľadňoval syna navrhovateľky v 1/ rade ako spoločne posudzovanú osobu, pretože tento dovŕšil plnoletosť a ukončil školskú dochádzku, teda prestal byť v zmysle zákona o poskytovaní právnej pomoci spoločne posudzovanou osobou. V administratívnom spise odporcu je založená aj kópia rozhodnutia Obvodného úradu Bratislava, odboru školstva č. OMČ 110/2013 zo dňa 11.4.2013 (ďalej len „rozhodnutie OÚ Bratislava“), ktorým tento zamietol odvolanie navrhovateľov v 1/ a 2/ rade a potvrdil rozhodnutie riaditeľky špeciálnej základnej školy na Nevädzovej ulici v Bratislave o ukončení školskej dochádzky Q. L. ku dňu 1.2.2013. Do spisu odporcu navrhovateľka v 1/ rade nezaložila žiadne iné relevantné dôkazy týkajúce sa syna Q. L..

Súd považuje za potrebné uviesť, že navrhovateľka v 1/ rade vo svojom návrhu nenamietala nesprávnosť výpočtu jej príjmov (a spoločne posudzovaných osôb) zo strany odporcu, ale skutočnosť, že tento posudzoval jej syna ako zárobkovo činnú osobu, následkom čoho odporca vec nesprávne posúdil a rozhodol o nepriznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci.

Zákon podmieňuje priznanie nároku na poskytovanie právnej pomoci existenciou stavu materiálnej núdze u žiadateľa (§ 6 ods. 1 písm. a) a § 6a ods. 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci), tento pojmovo vymedzuje ust. § 4 ods. 1 písm. i) zákona o poskytovaní právnej pomoci.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o poskytovaní právnej pomoci (prvá časť vety), do príjmu fyzickej osoby, ktorá žiada o poskytnutie právnej pomoci, sa započítavajú príjmy obdobne ako pri výpočte príjmu fyzickej osoby na účely určenia súm životného minima.

Podľa § 3 písm. a) a b) zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o životnom minime“), na zistenie príjmu fyzickej osoby na účely určenia súm životného minima sa započítavajú a) u posudzovanej fyzickej osoby jej príjem a príjem jej manžela, b) u rodičov s nezaopatreným dieťaťom príjmy týchto rodičov a príjem nezaopatreného dieťaťa žijúceho s nimi v domácnosti.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 600/2003 Z.z. o prídavku na dieťa a o zmene a doplnení zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení aktuálnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia (ďalej len „zákon o prídavku na dieťa“), nezaopatrené dieťa podľa tohto zákona je dieťa do skončenia povinnej školskej dochádzky, najdlhšie do dovŕšenia 25 rokov veku, ak

a) sa sústavne pripravuje na povolanie štúdiom alebo

b) sa nemôže sústavne pripravovať na povolanie štúdiom, alebo vykonávať zárobkovú činnosť pre chorobu alebo úraz.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o prídavku na dieťa, nezaopatrené dieťa podľa tohto zákona je aj dieťa, ktoré a) po skončení povinnej školskej dochádzky sa zúčastňuje dennou formou kurzu na získanie základného vzdelania, okrem kurzu organizovaného podľa osobitného predpisu, najdlhšie do skončenia školského roku, v ktorom dieťa dovŕšilo 18 rokov veku, alebo

b) je neschopné sa sústavne pripravovať na povolanie alebo vykonávať zárobkovú činnosť pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav, najdlhšie do dovŕšenia plnoletosti.

Podľa ust. § 250q ods. 2 O.s.p. o opravnom prostriedku rozhodne súd rozsudkom, ktorým preskúmané rozhodnutie buď potvrdí, alebo ho zruší a vráti na ďalšie konanie.

Súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v intenciách podaného opravného prostriedku dospel k záveru, že toto je nutné potvrdiť ako správne.

Ako vyplýva z citovaných ustanovení, pri vyhodnocovaní stavu materiálnej núdze (§ 4 ods. 1 písm. i) zákona o poskytovaní právnej pomoci) odporca podľa § 4 ods. 2 zákona o poskytovaní právnej pomoci zohľadňuje aj príjmy spoločne posudzovaných osôb. Tieto osoby vymedzuje § 3 zákona o životnom minime, podľa ktorého je v prípade navrhovateľky v 1/ rade spoločne posudzovanou osobou jej manžel ako aj nezaopatrené dieťa žijúce s rodičmi v spoločnej domácnosti, t.j. syn Q. L..

Námietku navrhovateľky v 1/ rade, podľa ktorej odporca postupoval nesprávne, ak pri vyhodnocovaní stavu materiálnej núdze posudzoval jej syna ako zárobkovo činnú osobu, považuje súd za nedôvodnú. Ako je zrejmé z obsahu administratívneho spisu vo vzťahu k citovaným ustanoveniam, odporca neposudzoval Q. L. ako zárobkovo činnú osobu, ale ako nezaopatrené dieťa, a to len v období november

2012 - január 2013, kedy spĺňal zákonnú definíciu tohto pojmu podľa zákona o prídavku na dieťa. Predmetný pojem vymedzuje zákon negatívne (§ 3 ods. 3 zákona o prídavku na dieťa) a pozitívne z hľadiska veku a prípravy na budúce povolanie. Podľa § 3 ods. 1 zákona o prídavku na dieťa je základným pojmovým znakom nezaopatreného dieťaťa povinnosť školskej dochádzky, pričom zákon určuje vekovú hranicu nezaopatrenosti dieťaťa najdlhšie do dovŕšenia 25 rokov, resp. do dovŕšenia plnoletosti (§ 3 ods. 2 zákona o prídavku na dieťa). Syn navrhovateľky v 1/ rade dovŕšil osemnásť rok veku dňa 10.10.2012 a preto u neho neprichádza do úvahy ani aplikácia § 3 ods. 2 písm. b) zákona o prídavku na dieťa, podľa ktorého by mohol spĺňať zákonnú definíciu nezaopatreného dieťaťa aj za predpokladu, že by nevykonával školskú dochádzku.

K námietke navrhovateľky v 1/ rade prednesenej na pojednávaní, podľa ktorej mal odporca počkať až na právoplatné rozhodnutie tunajšieho súdu o odvolaní podanom voči rozhodnutiu v konaní 20C/5/2013 súd len uvádza, že konanie 20C/5/2013 je konaním, v ktorom navrhovateľka v 1/ rade žiadala o poskytovanie právnej pomoci. Tento argument teda nemá žiadne logické opodstatnenie.

Pretože z rozhodnutia OÚ Bratislava má súd za preukázané, že Q. L. skončil školskú dochádzku s účinnosťou ku dňu 1.2.2013 a zároveň už dovŕšil osemnásť rok veku (10.10.2012), týmto dňom prestal spĺňať obsahové vymedzenie pojmu nezaopatrené dieťa a teda ho v zmysle zákona o poskytovaní právnej pomoci nemožno pri vyhodnocovaní stavu materiálnej núdze posudzovať spoločne s navrhovateľkou v 1/ rade.

Z dôvodov vyššie uvedených má súd za to, že odporca pri skúmaní sociálnych pomerov navrhovateľa v 1/ rade a spoločne posudzovaných osôb postupoval správne a v súlade so zákonom o poskytovaní právnej pomoci a rovnako správne určil, že navrhovateľka v 1/ rade sa od februára 2013 nenachádzala v stave materiálnej núdze a teda nespĺnila jednu zo základných kumulatívnych podmienok poskytovania právnej pomoci vymedzenej v § 6 ods. 1 písm. a) a § 6a ods. 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci. Odporca taktiež postupoval v intenciách zákona, ak od februára 2013 nezisťoval príjem syna navrhovateľky v 1/rade (aj keby ho mal) ako spoločne posudzovanej osoby, pretože tento prestal spĺňať obsahové vymedzenie tohto pojmu dňom, kedy skončil povinnú školskú dochádzku (1.2.2013), a to na základe právoplatného rozhodnutia OÚ Bratislava. Odporca v správnom konaní osobu Q. L. vyhodnocoval len vo vzťahu k splneniu definície spoločne posudzovanej osoby, resp. nezaopatreného dieťaťa podľa zákona o poskytovaní právnej pomoci, a teda ho nepovažoval za osobu zárobkovo činnú, ako tvrdil navrhovateľ v 1/ rade.

Pretože odporca postupoval pri vydaní napadnutého rozhodnutia v súlade so zákonom o poskytovaní právnej pomoci a súd sa s jeho rozhodnutím v napadnutej časti stotožňuje, pričom námietky navrhovateľky v 1/ rade neboli dôvodné, toto rozhodnutie ako zákonné a vecne správne potvrdil.

O trovách navrhovateľky v 1/ rade vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu súd rozhodol za použitia ust. § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. s poukazom na výsledok konania. Navrhovateľka v 1/ rade bola v konaní neúspešná a preto jej ich náhradu súd nepriznal. Navrhovateľovi v 2/ rade tieto taktiež nepriznal s poukazom na § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd Slovenskej republiky prostredníctvom Krajského súdu v Bratislave, písomne, vo dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované; odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné; ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 205 ods. 1 O.s.p).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie

rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p).